

॥ ४७ ॥ ४८ ॥ स्तनयित्ववश्वअंगारान्मुमुचुरित्यनुषंगः ॥ ४९ ॥ अधाक् आर्षः अधाक्षीदित्यर्थः ॥ ५० ॥ उद्धूतैस्तरंगैरावर्तैश्चभीषणः ॥ ५१ ॥
 एवमन्यैश्चदैत्यैः सृज्यमानासु ॥ ५२ ॥ यत्रयदा तत्रतदा तैर्ध्यातः सन् ॥ ५३ ॥ अष्टौ आयुधयुक्तावाहवो यस्य श्रीश्वकौस्तुभश्च अनर्घ्यकिरीटं च
 कुंडले च उल्लसन्ति श्रीकौस्तुभादीनियस्मिन् ॥ ५४ ॥ असुराणां कूटकर्ममंत्रादिप्रयोगः तस्माज्जाताः महिनामहिम्नाहरेः स्मृतिरेव सर्वासां विपदां मो

महोरगाः समुत्पेतुर्ददशूकाः सवृश्चिकाः ॥ सिंहव्याघ्रवराहाश्चमर्दयन्तो महागजान् ॥ ४७ ॥ यातुधान्यश्च श
 तशः शूलहस्ता विवाससः ॥ छिंधिभिंधीति वादिन्यस्तथारक्षोगणाः प्रभो ॥ ४८ ॥ ततो महाघनाव्योम्विगं
 भीरपरुषस्वनाः ॥ अंगारान्मुमुचुर्वतैराहतास्तनयित्ववः ॥ ४९ ॥ सृष्टौ दैत्येन सुमहान्वहिः श्वसनसार
 थिः ॥ सांवर्तक इवात्युग्रो विबुधध्वजिनीमधाक् ॥ ५० ॥ ततः समुद्र उद्धेलः सर्वतः प्रत्यदृश्यत ॥ प्रचंडवातै
 रुद्धूततरंगावर्तभीषणः ॥ ५१ ॥ एवं दैत्यैर्महामायेरलक्ष्यगतिभीषणैः ॥ सृज्यमानासु मायासु विषेदुः सुर
 सैनिकाः ॥ ५२ ॥ न तत्प्रतिविधियत्र विदुरिंद्रादयो नृप ॥ ध्यातः प्रादुरभूत्तत्र भगवान्विश्वभावनः ॥ ५३ ॥
 ततः सुपर्णां सरुतां घ्रिपल्लवः पिशंगवासानवकंजलोचनः ॥ अदृश्यताष्टायुधबाहु रुरुल्लसच्छ्रीकौस्तुभानर्घ्य
 किरीटकुंडलः ॥ ५४ ॥ तस्मिन्प्रविष्टेऽसुरकूटकर्मजामायाविने शुर्महिनामहीयसः ॥ स्वप्नो यथा हि प्रतिबो
 ध आगते हरिस्मृतिः सर्वविपद्विमोक्षणम् ॥ ५५ ॥ दृष्ट्वा मृधे गरुडवाहमिभारिवाह आविध्य शूलमहिना द
 थकालनेमिः ॥ तल्लीलया गरुडमूर्ध्नि पतद्गृहीत्वा तेनाहननं नृपसवाहमरिं च्यधीशः ॥ ५६ ॥ माली सुमाल्यति
 बलौ युधिपेततुर्यचक्रेण कृत्तशिरसा वथमाल्यवांस्तम् ॥ आहत्यतिग्मगदयाऽहनदंडजेंद्रं तावच्छिरोऽच्छि
 नदरेर्नदतोऽरिणाद्यः ॥ ५७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे अष्टमस्कंधे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ ५८ ॥

क्षणरूपा किमुतहरेः प्रवेश इत्यर्थः ॥ ५५ ॥ इभारिवाहः सिंहवाहः अहिनोत्चिक्षेप लीलयैव तद्गृहीत्वा अहनत् हेतुप ॥ ५६ ॥ यस्य चक्रेण कृत्तशि
 रसौ पेततुस्तं तथाभूतमपि आहत्य संघट्य अंडजेंद्रं गरुडमहनत् तंहंतुंगदामुनिन्य इत्यर्थः आद्यो हरिः ॥ ५७ ॥ इ० अ० टी० दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥